ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **S. S.,** zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2014, č. j. 32 A 56/2014 – 9,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2014, č. j. 32 A 56/2014 – 9, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30. 6. 2014, č. j. 32 A 56/2014 - 9, odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 27. 5. 2014, č. j. CPR-1754-3/ČJ-2014-930310-V237, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 31. 12. 2013, č. j. KRPB-199855/ČJ-2013-060026-SV, jímž bylo stěžovateli podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění. Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že stěžovatel podal žalobu u Krajského soudu v Brně doručenou do datové schránky soudu dne 18. 6. 2014. K žalobě připojil doručenku, ze které vyplývá, že napadené správní rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky stěžovatelova zástupce dne 5. 6. 2014. Podle ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Krajský soud vycházel z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které je soud v případě odmítnutí žaloby podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. povinen zcela jednoznačně

prokázat, že návrh byl podán opožděně. Bylo-li tedy podle doručenky připojené k žalobě stěžovateli doručeno napadené správní rozhodnutí dne 5. 6. 2014, pak za situace, že podal žalobu až dne 18. 6. 2014, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání žaloby, protože posledním dnem k jejímu podání bylo pondělí 16. 6. 2014.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V kasační stížnosti nejprve konstatoval, že mu dne 5. 6. 2014 bylo zasláno napadené rozhodnutí, které bylo dodáno do datové schránky jeho právního zástupce. K doručení tohoto rozhodnutí však došlo až dne 9. 6. 2014, kdy se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba, která datovou zprávu přijala a z datové schránky vyzvedla. Toto tvrzení stěžovatel doložil kopií stránky jeho datové schránky ze dne 9. 6. 2014 a také kopií doručenky rovněž potvrzující doručení napadeného rozhodnutí až dne 9. 6. 2014. Na základě těchto skutečností má stěžovatel za to, že žaloba byla podána řádně a včas. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Rovněž požádal, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že napadené správní rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou, která byla krajským soudem odmítnuta, bylo stěžovateli systémem datových schránek skutečně oznámeno až dne 9. 6. 2014, nikoli tedy dne 5. 6. 2014, jak nesprávně dovodil krajský soud.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, soud návrh usnesením odmítne, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podřadil-li stěžovatel důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., není to správné, neboť směřuje-li kasační stížnost proti usnesení soudu o odmítnutí žaloby, připadá v úvahu pouze důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, dostupný na www.nssoud.cz a publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS. Důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. totiž zahrnuje jak nezákonnost usnesení o odmítnutí žaloby, tak i procesní pochybení soudu, která tomuto rozhodnutí předcházela. Nesprávná kvalifikace stížnostních důvodů stěžovatelem však nebrání věcnému projednání kasační stížnosti. Stačí, aby stěžovatel důvody tvrdil. Jejich podřazení pod zákonné ustanovení provede v souladu se zásadou *iura novit curia* soud. Tuto povinnost stěžovatel splnil.

Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 10. 5. 2007, č. j. 9 As 24/2007 - 57 judikoval, že *„[v] případě odmítnutí žaloby pro opožděnost dle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., je soud povinen zcela jednoznačně prokázat, že návrh byl podán opožděně.“* Obdobně také

v rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 – 82, vyslovil, že *„[ž]alobu lze odmítnout pro opožděnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., je-li jisté, že nastaly skutečnosti rozhodné pro právní závěr o opožděnosti“*.

V daném případě krajský soud učinil závěr o opožděnosti podané žaloby na základě stěžovatelem předložené doručenky, z níž podle jeho názoru *„vyplývá, že napadené rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2014, č. j. CPR-1754-3/ČJ-2014-930310-V237 mu bylo doručeno dne 5. 6. 2014“*. Podle ust. § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Ze správního spisu, konkrétně z doručenky k č. j. CPR-1754-3/ČJ-2014-930310-V237, je však zcela zřejmé, že oprávněná osoba, která datovou zprávu přijala, se do datové schránky přihlásila až dne 9. 6. 2014. Proto teprve uvedeného dne bylo napadené rozhodnutí stěžovateli doručeno. Označil-li krajský soud za den doručení čtvrtek 5. 6. 2014, jednalo se o datum dodání datové zprávy do datové schránky stěžovatelova zástupce, nikoliv jejího doručení. Krajský soud tedy postupoval nesprávně, když zaměnil datum dodání datové zprávy za datum jejího doručení. Bylo-li napadené správní rozhodnutí doručeno dne 9. 6. 2014, nebyla žaloba podána opožděně, protože posledním dnem lhůty k jejímu podání byl čtvrtek 19. 6. 2014. Závěr krajského soudu, že stěžovatel podal předmětnou žalobu dne 18. 6. 2014 opožděně, je proto nesprávný.

Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu podle ust. § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci samé bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem, který je vysloven v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu